

„Књиге лажу“ Дарко Мацан Најважније је имати праве пријатеље

Дело Дарка Мацана је на мене оставило веома јак утисак. Кроз шест различитих поглавља приказано је шест различитих прича. Све су врло занимљиве, али најзанимљивија ми је о Фикусовој љубави према Веви.

Прва прича говори о томе да не треба да будемо лоши као Блонди само да бисмо имали углед у друштву. То нам ништа неће значити у животу. За све лоше што је урадио вратило му се дупло - Маринови пуноглавици су завршили на његовом лицу. Добио је шта је тражио.

Димничари нису толико популарни међу одраслима, али међу децом јесу. Деци се причају приче да кад год се види димничар, треба се ухватити за дугме на кошуљи или на јакни. Марин се толико трудио да би усређио димничара који је био скроз смркнут и успео је у томе.

Фикус-мало чудно звучи као име, зато што није. Право име је Мартин (скоро сви су га звали Мартин Смрдљиви-по имену бубе). Уз мало упорности и вредног рада када је наставник рекао да неко каже име, које се завршава на -кус-, Мартин је успео и тако је настао нови надимак -Фикус-.

Некада треба бити паметнији од људи из свог окружења, покушати да не учествујеш у свађама. Када не знаш којој ћеш се страни приклонити, немој ниједној, буди јачи од тога. Уколико пређеш на једну страну, она друга ће се наљутити.

Дошао је и Божић. Марин треба да иде код баке. Одлучио је да купи, не једну него све четири шарене хемијске из излога. На путу до баке сазнаје да живот није само забава и играње, већ и нешто много озбиљније и да зато треба уживати док си мали.

Постоје књиге засноване на истинитом догађају, али свака књига има нешто нереално, бајковито или измишљено у себи. Ако први пут читате неку књигу, препоручујем вам да не верујете у све што прочитате, посебно не у љубавним бајкама.

Од свега овога најважније је имати праве пријатеље.

Милица Поповић 6/1
О.Ш. „Павле Поповић“, Вранић